

fuldmagt til at paadrage Staten Forpligtelser af et Omfang, som altsaa overhovedet ikke er begrænset ved Loven. Saa længe den høje Regerings Planer med Hensyn til Eengangsskatten og Optagelse af Laan, Valutapolitikken i det hele, endnu ikke kendes, forekommer det mig betænkeligt.«

Finansministeren svarede hertil, at det var rigtigt, at det drejede sig om en forholdsvis vidtgaaende Bemyndigelse, men den var ikke mere vidtgaaende end de Bemyndigelser, der allerede i Forvejen var givet gennem forskellige Tekstanmærkninger.

Til 2. Behandling blev der fra kommunistisk Side stillet Ændringsforslag om, at Finansudvalgene ikke alene skulde tages med paa Raad i Henhold til § 2, men ogsaa i Henhold til § 1. Dette fandt *Finansministeren* imidlertid upraktisk. Der er, udtalte han, en vis Forskel mellem § 1 og § 2. »§ 2 drejer sig om Udstedelse af Statsforskrivninger, altsaa i Realiteten om Optagelse af Statslaan, og det er derfor naturligt, at man skal have Forhandling med Finansudvalget i det enkelte Tilfælde. Dertil kommer, at det jo i § 2 drejer sig om noget, som kun vil ske engang imellem, formentlig med forholdsvis langt Mellemrum, medens derimod Afsluttelsen af nye Betalingsoverenskomster og Clearingaftaler, eller i hvert Fald Forhandlinger om saadanne, er noget, der næsten konstant foregaar. Der er næsten til enhver Tid Forhandlinger i Gang med et eller flere Lande, og det vilde derfor være upraktisk, om man stadig skulde søge Kontakt med Finansudvalgene — det vilde være et alt for tungt Apparat.« *Finansministeren* bekræftede i øvrigt et Tilsagn, han under Lovforslagets Behandling i Folketingets Finansudvalg havde givet om at ville give Udvalget *maanedlige Indberetninger* om Beløbene for de Garantier, der er ydet paa Clearingaftaler og Betalingsoverenskomster.

Efter at Kommunisternes Ændringsforslag var forkastet med 103 Stemmer mod 15, vedtoges Lovforslaget enstemmigt i Folketinget.

Ogsaa i *Landstinget* var Vedtagelsen enstemmig.

14. Lov om Ændring af Lov Nr. 559 af 31. Oktober 1940 om Tilvejebringelse af Midler til beskæftigelsesfremmende Foranstaltninger, jfr. Lovanordning Nr. 49 af 19. Februar 1945 og Lov Nr. 271 af 1. Juni 1945. (Finansminister *Thorvald Kristensen*). [A. Sp. 4035. — C. Sp. 1073 og 1175].

Fremsat i *Folketinget* $25/3$ (F. Sp. 3626). 1. Beh. $27/3$ (F. Sp. 3746). Partiernes Ordførere: P. Mortensen, Jensen-Broby,